

Nr 243

Av herrar **Magnusson** i Borås och **Dickson**, om avskaffande av byggnadsregleringen.

Genom riksdagsbeslut år 1956 förlängdes lagen om tillståndstvång för byggnadsarbete t. o. m. den 30 juni 1958.

Härvid åberopades framför allt två omständigheter. Det rådande övertrycket i ekonomien fordrar återhållsamhet i den inhemska hushållningen med stöd av en restriktiv ekonomisk politik. Byggnadsregleringen uppfattas som ett verksamt medel i en sådan politik. Därtill anfördes att byggnadsregleringen är ägnad att ge samhället vissa möjligheter att påverka näringslivets lokalisering.

Från vårt håll har upprepade önskemål framförts om byggnadsregleringens avskaffande. De skäl som härvid åberopats synes alltfört tala med oförminskad styrka.

Byggnadsregleringen är i likhet med de flesta samhällseliga fysiska regleringsingripanden på samhällsekonomiens område underlägsen de generella ekonomiska åtgärder. För att ernå naturlig balans i samhällsekonomin fordras generellt verkande medel såsom sparstimulerande åtgärder och kreditrestriktivitet.

Såsom säsongutjämnande faktor synes byggnadsregleringen icke fylla någon uppgift som motiverar dess fortsatta bestånd. Rationaliserade byggnadsmetoder bidrager starkt till att vinterbyggande numera är vanligare än förr.

Byggnadsregleringens roll i lokaliseringens tjänst kan allvarligt ifrågasättas. Enligt vår mening kan de svårbemästrade sociala och ekonomiska problemen, som uttunningen av befolkningen på landsbygden och den därmed sammanhängande befolkningskoncentrationen till tätorterna medför, inte lösas på ett ur den enskildes och samhällets synpunkt godtagbart sätt genom en tvångsvis spridning av det expanderande näringslivet. I stället bör den av arbetsmarknadsstyrelsen och Industriens produktionsråd bedrivna rådgivande verksamheten uppmuntras och utbyggas.

En ökad differentiering av näringslivet på landsbygden bör liksom hittills bygga på småindustri och serviceverksamhet. En väl utvecklad företagsamhet grundad på personliga lokala initiativ är avgörande för utvecklingen. Härvid har utformningen av den ekonomiska politiken en särskild betydelse. Väsentligt är även att skapa förbättrade bostadsförhållanden på landsbygden, därvid önskemålen om ett ökat egnahemsbyggande särskilt bör tillgodoseas. Vi vill också betona kommunikationspolitikens stora roll.

Under åberopande av det ovan anförda hemställas,
att riksdagen måtte antaga följande

Förslag

till

lag angående fortsatt giltighet av lagen den 30 juni 1943 (nr 444) om tillståndstvång för byggnadsarbete.

Härigenom förordnas att lagen den 30 juni 1943 (nr 444) om tillståndstvång för byggnadsarbete skall äga fortsatt giltighet till och med den 31 mars 1958.

Stockholm den 25 januari 1958

Tage Magnusson

i Borås

James I. A. Dickson